

DZIAŁALNOŚĆ SPOŁECZNA I POLITYCZNA

Józef Morawski w okresie studiów we Lwowie i w początkowej fazie I wojny światowej należał do Drużyn Bartoszewych.

30 września 1914 roku wstąpił do Legionu Wschodniego, formacji wojskowej utworzonej przez Naczelny Komitet Narodowy we Lwowie, a po jego rozwiązaniu w okresie od 1 października 1914 roku do 28 lutego 1915 roku walczył jako podoficer w 4 baterii 1 Pułku Ułanów Legionów Polskich. Następnie od 1 marca do 30 czerwca 1916 w 5 baterii artylerii tego samego pułku jako chorąży, a potem od 1 maja 1917

Krzyż Walecznych 1920 - 1944

roku już jako podporucznik. W 1918 roku zgłosił się do Wojska Polskiego. 1 VI 1919 roku awansowano go do stopnia kapitana. Z powodu choroby został zwolniony z wojska. Po wybuchu wojny polsko-bolszewickiej, 1 czerwca 1920 roku zgłosił się ochotniczo do 6 Pułku Artylerii Polowej, do

której przyjęty został w stopniu kapitana. Od 1 października do 1 grudnia 1920 roku walczył w 21 Pułku Artylerii Polowej. W roku 1931 odznaczony został Krzyżem Niepodległości za czynne zasługi dla niepodległości Polski. Ponadto, za męstwo i odwagę na polu bitwy w wojnie polsko-sowieckiej czterokrotnie odznaczony został Krzyżem Walecznych.

Po przejściu do rezerwy w 1927 roku, Józef Morawski prowadził własny majątek w Odrzechowej oraz majątki żony: Niebieszczyani i Markowce w powiecie sanockim. Wtedy też z wielkim zaangażowaniem przystąpił do pracy społecznej w lokalnych instytucjach samorządowych. W roku 1928 wybrany został e na członka Rady Powiatowej w Sanoku oraz na wójta gminy w Bukowsku, który to urząd piastował do roku 1933. W latach od 1933 do 1937 prezesował sanockiemu oddziałowi Związku Legionistów Polskich. Od 2 marca 1934 roku sprawował funkcję radcy Lwowskiej Izby Rolniczej. Był też wieloletnim członkiem sanockiego gniazda Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”.

Józef Morawski w latach 30-tych XX wieku, związany był z obozem sanacyjnym, a w szczególności z Bezpartyjny Blokiem Współpracy z Rządem oraz Obozem Zjednoczenia Narodowego.

W wyborach do sejmu, w roku 1935 roku wybrany został posłem na Sejm RP z listy BBWR z okręgu nr 77 w Sanoku, w skład którego wchodziły obwody wyborcze: sanocki, leski i krośnieński.

W Sejmie IV kadencji w latach 1935-1938, Józef Morawski jako poseł, brał udział w pracach komisji: prawniczej i wojskowej. Wielokrotnie zabierał głos w sejmie, m. in. w sprawach gospodarczych, samorządowych, prawnych, występował również kilkakrotnie jako poseł-sprawozdawca projektów ustaw z przygotowywanych przez BBWR.

17 stycznia 1939 roku Rada Miasta Sanoka przyznała Józefowi Morawskiemu tytuł „Honorowego Obywatela Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka” za zasługi oddane dla miasta w czasie sprawowania mandatu

posła do Sejmu RP, między innymi za interwencję i zaangażowanie w sprawie utworzenia Wydziału Zamiejscowego Sądu Okręgowego w Sanoku oraz co najważniejsze za aktywne działania na rzecz włączenia Sanoka do Centralnego Okręgu Przemysłowego. Dzięki temu powstały w Sanoku trzy duże zakłady pracy: fabryka gumy, fabryka akumulatorów oraz fabryka obrabiarek (broni).

Po wybuchu II wojny światowej, we wrześniu 1939 roku pełnił funkcję zastępcy komendanta garnizonu wojskowego w Sanoku. Po klęsce wrześniowej, drogą przez Węgry dotarł do Francji do polskiego obozu wojskowego w Coëtquidan, w miejscowości Guer we francuskiej Bretanii.

Ze względu na to, że doskonale znał język francuski powierzono mu funkcję oficera łącznikowego przy sztabie głównym PSZ we Francji. Po klęsce Francji, w czerwcu 1940 roku przedostał się do Wielkiej Brytanii, gdzie pełnił funkcję oficera sztabowego w PSZ na Zachodzie. Jako oficer łącznikowy PSZ przy sztabie armii francuskiej, uczestniczył w kampanii w 1944 roku we Francji.

Fotografie ze zbiorów prywatnych p. **Roberta Antonia**

Materiał opracowany w ramach realizacji projektu przez uczennice klasy 8a: **Annę Malczak i Maję Tomkiewicz**

XXV SESJA SEJMU DZIECI I MŁODZIEŻY

Józef Agaton MORAWSKI

Poseł na Sejm IV kadencji
(1935-1938)
II RZECZYPOSPOLITEJ

Honorowy Obywatel
Wolnego Królewskiego Miasta Sanoka

morawski.sp6sanok.pl

ŻYCIE RODZINNE

Józef Agaton Morawski urodził się 5 lutego 1893 r. w Odrzechowej w rodzinie szlacheckiej, herbu Dąbrowa.

Rodzina Morawskich pochodziła z Moraw Wielkich, z północnej części Mazowsza.

Dwór Morawskich w Odrzechowej

Józef Morawski był najmłodszym z dzieci Władysława Morawskiego (1850-1916) właściciela dóbr Odrzechowa i Pobiedno, krakowskiego prawnika, oraz Kazimierzy z Leszczyńskich h. Sas. Jego najstarszy brat Jan Morawski (1878-1940) studiował prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a następnie w 1900 roku uzyskał tytuł doktora praw na Uniwersytecie Lwowskim.

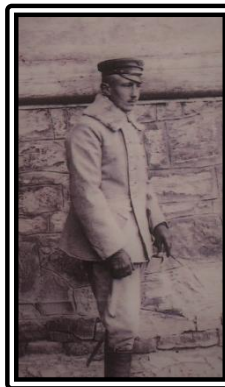

Rodzina Morawskich przed Dworem - rok 1915

Przez 18 lat pracował jako adwokat w sądownictwie austriackim. Gdy Polska odzyskała niepodległość podjął pracę w Polskiej Komisji Likwidacyjnej w Krakowie. Od lutego 1919 roku był podsekretarzem stanu w Wydziale Organizacyjnym Ministerstwa Sprawiedliwości w Warszawie, a od czerwca tego samego roku został ministrem sprawiedliwości w rządzie Władysława Grabowskiego. W sierpniu 1921 roku został sędzią Sądu Najwyższego. Dziewięć lat później przeszedł do pracy w adwokaturze,

mieszkać najczęściej we Lwowie, gdzie zmarł w roku 1940. Rodzeństwo Józefa to także Kazimierz, Jerzy, Zofia i Helena.

Józef Morawski uczęszczał do c. k. Gimnazjum Męskiego im. Królowej Zofii w Sanoku, które ukończył z wyróżnieniem w 1912 roku. Następnie rozpoczął studia na uniwersytecie lwowskim, na wydziale prawa, gdzie w 1914 r. zaliczył III rok. W roku 1917 ukończył w Rembertowie szkołę oficerską oraz francuski kurs wyszkolenia w Krakowie.

Józef Morawski ok. 1915 r.

W tym samym roku ożenił się z Felicją Jachimowską (1895-1940) z majątku Markowce koło Sanoka. Małżonkowie Morawscy przez pierwsze lata wspólnego życia mieszkali w dworze w Odrzechowej, w którym na świat przyszli dwaj ich synowie, starszy Wacław Kazimierz, urodzony w 1918 roku i młodszy Andrzej (urodzony w 1919 r.).

Felicia z Jachimowskich - Morawska

W okresie II wojny światowej Józef Morawski był członkiem Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Po demobilizacji, jako emigrant pozostał w Wielkiej Brytanii. Przeniósł się do Szkocji, gdzie pracował jako nauczyciel języka angielskiego w szkole rolniczej założonej dla zdemobilizowanych żołnierzy polskich w Glasgow.

The Scottish-Polish Society, stowarzyszenie do którego należał Józef Morawski, organizowało kluby szkocko-polskie, wykłady o polskiej kulturze i historii.

W 1959 roku powrócił do kraju. Podjął pracę jako inspektor w Dyrekcji Lasów Państwowych na początku w Zielonej Górze, a później w Szczecinku.

Józef Morawski ożenił się powtórnie 11 sierpnia 1967 roku z Zofią Puzyną (1895-1980).

Zmarł 13 grudnia 1969 roku w Krakowie, gdzie został pochowany w rodzinnym grobowcu na Cmentarzu Rakowickim.

Andrzej i Wacław Morawscy

OCALONE OD ZAPOMNIENIA

Gimnazjum Męskie w Sanoku

Abiturienti rocznik 1912

Projekt zrealizowany w ramach XXV SESJI SEJMU DZIECI I MŁODZIEŻY

Organizator:

Współorganizatorzy:

OŚRODEK ROZWOJU EDUKACJI

